

BARBORA KOLAŘÍKOVÁ

Knihovna Otakarova
15119 Ústav urbanismu
atelierZKN

Bára si pro svůj projekt vybrala parcelu na Otakarově, na rozhraní Nuslí a Vršovic. Komplikované místo z jedné strany omezené železnicí, z druhé tramvají, s návazností na historickou průmyslovou budovu a s přímou vazbou do prostoru Otakarovy, které dodnes chybí určující vize. Blízká budoucnost vnese do tohoto prostoru novou dopravní osu a Otakarova tak bude posílena o další důvod, proč se stát lokálním centrem. Bára společně s ostatními studenty tento potenciál vycítila a po důkladných analýzách dospěla k funkci městského domu – ke knihovně, která v okolí chybí. Semestr byl věnován hledání logické geometrie, generované z místa i programu, k ukotvení jižní hrany budoucího centra a k vytvoření otevřeného, a dále směrem do Nuslí prostupného, pobytového vnitrobloku. Vytváří si tak podmínky pro nalákání lidí k trávení volného času a uzavřením vnitřního provozu do sofistikované semi-transparentní skořápky jim nabízí i prostor pro soustředění a kulturní vyžití. Knihovna se prezentuje do veřejného prostoru, obsahuje vše, co by měla mít a jako bonus nabízí škálu venkovních pobytových prostor. Na první pohled možná není kvalita projektu zřejmá, zdá se ukrytá za zmiňovanou tajemnou skořápkou, která se stala hlavním tématem našich diskusí jak nad projektem, tak nad následnou bakalářskou prací.

Během práce na bakalářské práci jsme pozorovali, jak se Bára začíná sama orientovat ve světě čar, materiálů a konstrukcí, zpočátku krkolomná řešení postupem času vyhladila do konzistentního výsledku, ze kterého jen občas vystupují jednotlivé detaily řešení. Trasy únikových cest se na některých místech zdají nelogické a nepřidávají na výrazu domu, na střeše vyrostly nástavby, o kterých se toho z výkresů moc nedozvíme a je škoda, že rozbíjí jinak přehlednou střešní krajinu. Zajímá nás detail napojení na terén, který se k domu váže v několika situacích a výškových úrovních, vhodný by byl také výkres venkovních povrchů, který ale nebyl součástí zpracovávané části. Ze skladeb se zdá, že na některých místech nezbývá moc tloušťky pro podlahové vytápění, otázkou je také jeho dělení a distribuční koncepce (moc dlouhé ležaté přírodní trasy?). Požárně bezpečnostní řešení si vyžádalo instalaci požární rolety, jejíž reálnost je diskutabilní. Největším tajemstvím je pro nás stále podoba fasády, která je nakonec jednovrstvá, skladebně popsaná, ale bohužel chybí nějaká bližší formulace toho, jak má vlastně vypadat. Trvalou záhadou, nepoznaným a nepochopeným tajemstvím jsou pro nás schodiště ukončující vnitřní dvůr. U detailů vyvstává řada otázek. K čemu slouží hluboký břit u styku základové desky a stěny suterénu (detail opakující se u všech návazností svislých stěn a základové desky), podlaha suterénu v zázemí sálu s 40mm betonové mazaniny by neobstála ani bez předpokládaného zvýšeného zatížení. Bylo ověřeno 160mm tepelné izolace? Detail styku prosklené fasády a terénu s volně položeným Acodrainem na zásypu by nedopadl dobře, vodopropustný beton u bílé vany berme jen jako vtipný překlep. Návrh interiéru je minimalistický...

Bára se během bakalářky změnila. Stále nestíhá a vše odevzdává nejdříve na poslední chvíli, ale již nečeká na každé naše slovo, naše připomínky, není nejistá, dokáže se rozhodovat sama, má svou (skoro) jasnou představu a tu realizuje. Nepochybujeme, že Bára při obhajobě, ale především před dalšími výzvami obstojí a navrhujeme **známku B**.

V Praze 15.6.2023

Ing.arch. Tomáš Zmek